

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 18. oktobra 2011 *

V zadevi T-439/09,

John Robert Purvis, stanujoč v Saint-Andrewsu (Združeno kraljestvo), ki ga zastopajo S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki so ga sprva zastopali H. Krück, A. Pospíšilová Padowska in G. Corstens, nato N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska in G. Corstens, zastopniki,

tožena stranka,

katere predmet je razglasitev ničnosti sklepa Evropskega parlamenta z dne 7. avgusta 2009, s katerim je bilo tožeči stranki zavrnjeno izplačilo pokojnine iz naslova dodatnega prostovoljnega pokojninskega zavarovanja deloma v obliki kapitala,

* Jezik postopka: francoščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Pelikánová (poročevalka), predsednica, K. Jürimäe, sodnica, in
M. van der Woude, sodnik,

sodna tajnica: K. Pocheć, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. marca 2011

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Predsedstvo Evropskega parlamenta (v nadaljevanju: predsedstvo) je organ Evropskega parlamenta. Člen 22(2) Poslovnika Parlamenta z naslovom „Naloge predsedstva“ v različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja v obravnavani zadevi (UL 2005, L 44, str. 1), določa, da predsedstvo med drugim sprejema finančne, organizacijske in upravne odločitve o zadevah, ki se nanašajo na poslance Evropskega parlamenta (v nadaljevanju: poslanci).

- 2 V tem okviru je predsedstvo sprejelo Pravilnik o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem (v nadaljevanju: Pravilnik PNSP).
- 3 Predsedstvo je 12. junija 1990 sprejelo pravilnik o sistemu dodatnega (prostovoljnega) pokojninskega zavarovanja poslancev (v nadaljevanju: pravilnik z dne 12. junija 1990) iz Priloge VII k Pravilniku PNSP.
- 4 Pravilnik z dne 12. junija 1990 v različici, ki se je uporabljala marca 2009, med drugim določa:

„Člen 1

1. Do sprejetja enotnega statuta poslancev in neodvisno od pokojninskih pravic iz prilog I in II ima vsak poslanec Evropskega parlamenta, ki je najmanj dve leti plačeval prostovoljne prispevke za pokojninsko zavarovanje, po prenehanju opravljanja funkcije pravico do dosmrtno pokojnine, ki se začne izplačevati prvi dan prvega meseca po dopolnitvi 60 let.

[...]

Člen 2

1. Znesek pokojnine je 3,5% od 40% osnovne plače sodnika Sodišča Evropskih skupnosti za vsako dopolnjeno leto opravljanja funkcije in ena dvanajstina tega zneska za vsak dopolnjen mesec.

2. Najvišja pokojnina znaša 70% (in najnižja 10,5%) od 40% osnovne plače sodnika Sodišča Evropskih skupnosti.

3. Pokojnina se izračuna in izplačuje v eurih.

Člen 3

Nekdanji poslanec ali poslanec, ki odstopi, preden dopolni 60 let, lahko zahteva izplačilo pokojnine takoj ali kadar koli med odstopom in dopolnitvijo 60 let, pod pogojem, da ima najmanj 50 let. V tem primeru je znesek pokojnine znesek, izračunan na podlagi člena 2(1) in pomnožen s koeficientom, določenim glede na starost poslanca ob začetku prejemanja pokojnine, v skladu z naslednjo tabelo [...].

Člen 4

(Izplačilo dela pokojnine v obliki kapitala)

1. Poslancu ali nekdanjemu poslancu, vključenemu v prostovoljno pokojninsko zavarovanje, se lahko največ 25% pokojnine, izračunane na podlagi člena 2(1), izplača v obliki kapitala.

2. Možnost izbire izplačila v obliki kapitala je treba izkoristiti pred začetkom izplačevanja pokojnine in je nepreklicna.

3. Ob upoštevanju najvišjega zneska izplačila iz odstavka 1 izplačilo v obliki kapitala ne vpliva na pokojninske pravice preživelega zakonca ali nepreskrbljenih otrok in jih ne zmanjšuje.

4. Znesek izplačila v obliki kapitala se izračuna na podlagi starosti poslanca, ko začne prejemati pokojnino, v skladu z naslednjo tabelo [...].

5. Pokojnina se izračuna in izplačuje v eurih. Izplačilo v obliki kapitala se izvrši pred izplačilom prve pokojnine.

[...]“

5. Dodatni pokojninski sklad je bil ustanovljen, ko so kvestorji Parlamenta ustanovili nepridobitno združenje „Pokojninski sklad ASBL za poslance Evropskega parlamenta“ (v nadaljevanju: sklad ASBL), ki je ustanovil investicijsko družbo s spremenljivim delniškim kapitalom po luksemburškem pravu z imenom „Pokojninski sklad za poslance Evropskega parlamenta – investicijska družba s spremenljivim delniškim kapitalom“ (v nadaljevanju: SICAV), ki je bila zadolžena za tehnično upravljanje naložb.
6. Statut poslancev Evropskega parlamenta je bil sprejet s Sklepom Evropskega parlamenta 2005/684/ES, Euratom z dne 28. septembra 2005 (UL L 262, str. 1, v nadaljevanju: statut poslancev) in je začel veljati 14. julija 2009, to je prvi dan sedmega parlamentarnega mandata.

- 7 S statutom poslancev je bil uveden dokončni pokojninski sistem za poslance, v okviru katerega so poslanci, ki niso plačevali prispevkov, upravičeni do starostne pokojnine ob izpolnjenem 63. letu.
- 8 Statut poslancev predvideva prehodne ukrepe, ki veljajo za sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja. Člen 27 navedenega statuta v zvezi s tem določa:

„1. Prostovoljni pokojninski sklad, ki ga je ustanovil Evropski parlament, bo obstajal tudi po začetku veljavnosti tega statuta za poslance ali nekdanje poslance, ki so že pridobili pravice in pričakovanja iz tega sklada.

2. Poslanci ohranijo pridobljene pravice in pričakovanja v polnem obsegu. Parlament lahko določi pogoje za pridobitev novih pravic ali pričakovanj.

3. Poslanci, ki prejemajo nadomestilo [uvedeno s statutom], ne morejo več pridobiti novih pravic iz prostovoljnega pokojninskega sklada.

4. Sklad ni na voljo poslancem, ki so bili prvič izvoljeni v Parlament po začetku veljavnosti tega statuta.

[...]“

- 9 Predsedstvo je s sklepom z dne 19. maja in 9. julija 2008 sprejelo izvedbene ukrepe v zvezi s statutom poslancev (UL 2009, C 159, str. 1, v nadaljevanju: Sklep o izvedbenih ukrepih). V skladu z njegovim členom 73 začnejo izvedbeni ukrepi veljati istega dne kot statut poslancev, in sicer 14. julija 2009.

10 Člen 74 Sklepa o izvedbenih ukrepih določa, da ob upoštevanju prehodnih določb iz naslova IV Pravilnik PNSP preneha veljati na dan začetka veljavnosti statuta poslancev.

11 Člen 76 Sklepa o izvedbenih ukrepih z naslovom „Dodatna pokojnina“ določa:

„1. Dodatna (prostovoljna) starostna pokojnina, dodeljena v skladu s Prilogo VII k Pravilniku PNSP, se še naprej izplačuje v skladu s to prilogo osebam, ki so jo prejele pred dnevom začetka veljavnosti statuta [poslancev].

2. Pravice do pokojnine, pridobljene do dneva začetka veljavnosti statuta [poslancev] po določilih prej omenjene Priloge VII, se ohranijo. Pokojnina se izplačuje pod pogoji iz navedene priloge.

3. Po dnevu začetka veljavnosti statuta [poslancev] in v skladu s prej omenjeno Prilogo VII lahko nove pravice pridobijo poslanci, izvoljeni leta 2009:

a) ki so bili poslanci v prejšnjem parlamentarnem mandatu in

b) ki so že pridobili ali so bili na tem, da pridobijo pravice v dodatnem pokojninskem sistemu, in

- c) za katere je država članica, v kateri so bili izvoljeni, v skladu s členom 29 statuta [poslancev] sprejela drugačno ureditev oziroma ki so se v skladu s členom 25 [navedenega] statuta sami odločili za nacionalno ureditev in

- d) ki niso upravičeni do nacionalne ali evropske pokojnine iz naslova izvrševanja mandata evropskega poslanca.

4. Poslanci prispevke v dodatni pokojninski sklad plačujejo iz lastnih dohodkov.“

¹² Predsedstvo se je 9. marca 2009 zaradi ugotovljenega poslabšanja finančnega stanja neobveznega pokojninskega sklada odločilo, da:

- „ustanovi delovno skupino [...] za srečanje s predstavniki upravnega odbora pokojninskega sklada, da se oceni stanje;

- [...] se s takojšnjim učinkom kot zaščitni in previdnostni ukrep začasno ukine možnost uporabe členov 3 in 4 Priloge VII k Pravilniku PNSP;

- [...] bo predsedstvo na naslednjem srečanju ponovno preučilo te previdnostne ukrepe ob upoštevanju ugotovljenih dejstev in rezultatov stikov ter ugotovitev delovne skupine.“

- 13 Predsedstvo se je 1. aprila 2009 odločilo, da spremeni pravilnik z dne 12. junija 1990. Spremembe vključujejo zlasti te ukrepe:
- povišanje upokojitvene starosti s 60 na 63 let (člen 1 pravilnika z dne 12. junija 1990) s prvim dnevom sedmega parlamentarnega mandata, to je 14. julija 2009;

 - takojšnjo ukinitvev možnosti izplačila dela pokojnine v obliki kapitala (člen 3 pravilnika z dne 12. junija 1990);

 - takojšnjo ukinitvev možnosti predčasne upokojitve po dopolnjenem 50. letu (člen 4 pravilnika z dne 12. junija 1990).
- 14 Predsedstvo je v prvi in drugi uvodni izjavi sklepa z dne 1. aprila 2009 te ukrepe utemeljilo z očitnim poslabšanjem stanja pokojninskega sklada zaradi takratne finančne in gospodarske krize ter možnostjo, da po začetku veljavnosti statuta poslancev julija 2009 zaradi prenehanja plačevanja prispevkov vključenih poslancev ter premajhne donosnosti naložb likvidna sredstva, ki bi bila skladu na voljo od leta 2010, ne bi več zadostovala za izpolnjevanje obveznosti izplačila pokojnin. Po mnenju predsedstva je obstajala možnost, da bi moral pokojninski sklad unovčiti sredstva, zaradi česar je bilo treba sprejeti ukrepe za ohranitev najvišje likvidnosti sklada.
- 15 Ta sklep je uprava Parlamenta 18. maja 2009 po elektronski pošti poslala vsem poslancem.

Dejansko stanje

- 16 Tožeča stranka John Robert Purvis je bil od leta 1979 do julija 1984 in od julija 1999 do julija 2009 poslanec Parlamenta. Vključen je bil v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja in je deset let, in sicer od avgusta 1999 do julija 2009, plačeval prispevke v sklad.
- 17 Oddelek Parlamenta za plače in socialne pravice poslancev je 8. januarja 2009 tožeči stranki predložil dva informativna izračuna, na podlagi katerih je lahko pričakoval, da bo od 1. avgusta 2009 prejemala mesečno pokojnino v višini 2706,20 EUR oziroma 25 % svoje pokojnine v obliki kapitala, to je 81.429,56 EUR, in mesečno pokojnino v višini 2029,65 EUR.
- 18 Tožeča stranka je na podlagi navedenih izračunov 24. aprila 2009 zahtevala izplačilo pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja od konca šestega parlamentarnega mandata, in sicer deloma v obliki kapitala in deloma v denarni obliki.
- 19 Z dopisom z dne 7. avgusta 2009 je bila tožeča stranka obveščena o zavrnitvi njene zahteve (v nadaljevanju: izpodbijani sklep). Vodja oddelka Parlamenta za plače in socialne pravice poslancev je v tem dopisu zlasti opozoril, da je bila možnost izplačila dela pokojnine v obliki kapitala ukinjena s sklepom predsedstva z dne 1. aprila 2009. Navedel je: „Glede na to, da veljavna pravila ne omogočajo več izplačila dela pokojnine v obliki kapitala, pri izračunu vaše pokojnine od 1. avgusta 2009 vaša zahteva za izplačilo 25 % v obliki kapitala ni bila upoštevana“.

Postopek in predlogi strank

- 20 Tožeča stranka je 23. oktobra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 21 Ker je tožeča stranka med obravnavo 29. marca 2011 predložila nove dokaze, je bilo določeno, da mora Parlament v dveh tednih predložiti svoje pripombe v zvezi s tem. Parlament je svoje pripombe predložil 8. aprila 2011. Tožeča stranka je na poziv Splošnega sodišča svoje pripombe glede pripomb Parlamenta z dne 8. aprila 2011 predložila v dopisu z dne 25. maja 2011.
- 22 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- sklepa predsedstva z dne 9. marca in 1. aprila 2009 razglasi za nezakonita v delih, v katerih spreminjata sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja in odpravljata posebne načine izplačila pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja;
 - izpodbijani sklep razglasi za ničten;
 - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 23 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. Posledice te sodbe

- ²⁴ Tožeča stranka trdi, da je predsedstvo s sklepom z dne 17. junija 2009 med drugim odločilo, da bo prihodnja sodba v tej zadevi veljala za vse člane dodatnega pokojninskega sklada.
- ²⁵ Parlament trdi, da je bil o tej tožbi obveščen šele 19. novembra 2009 in da 17. junija 2009 ni mogel tako odločiti.
- ²⁶ V zvezi s tem je dovolj opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Evropske unije v okviru preizkusa zakonitosti, ki ga opravlja, institucijam ne more naložiti ravnanja ali njihovega ravnanja nadomestiti, ampak mora zadevni organ sprejeti ukrepe, potrebne za izvedbo sodbe, izdane v okviru ničnostne tožbe (sodbe Splošnega sodišča z dne 27. januarja 1998 v zadevi Ladbroke Racing proti Komisiji, T-67/94, Recueil, str. II-1, točka 200; z dne 15. septembra 1998 v združenih zadevah European Night Services in drugi proti Komisiji, T-374/94, T-375/94, T-384/94 in T-388/94, Recueil, str. II-3141, točka 53, in z dne 12. decembra 2006 v zadevi SELEX Sistemi Integrati proti Komisiji, T-155/04, ZOdl., str. II-4797, točka 28).
- ²⁷ Zahtevo tožeče stranke, da se Splošno sodišče izreče o posledicah te sodbe, je torej treba zavreči kot nedopustno.

2. *Temelj*

- 28 Tožeča stranka v podporo tožbe navaja štiri tožbene razloge, in sicer, prvič, kršitev pridobljenih pravic in načela pravne varnosti, drugič, kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti, tretjič, kršitev člena 29 Pravilnika PNSP in, četrtič, kršitev načela dobre vere pri izvrševanju pogodb. Poleg tega navaja ugovor nezakonnosti zlasti glede sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009.

Tožbeni razlogi in ugovor nezakonnosti

- 29 Najprej je treba poudariti, da se stranki strinjata, da je izpodbijani sklep predmet te tožbe samo v delu, v katerem se tožeči stranki zavrača izplačilo 25 % pokojnine v obliki kapitala. Zato je v zvezi s tem izpodbijani sklep povezani sklep. Ker je bil člen 4 pravilnika z dne 12. junija 1990, ki je predvideval možnost, da se poslanec Parlamenta pokojnina izplača deloma (do 25 %) v obliki kapitala, odpravljen s sklepom predsedstva z dne 1. aprila 2009, generalni direktorat Parlamenta za finance ni imel možnosti proste presoje in dejansko ni imel druge možnosti, kot da zahtevo tožeče stranke na podlagi te določbe zavrne.
- 30 Poleg tega – kot upravičeno izpostavlja Parlament – tožeča stranka ne navaja nobenega posebnega tožbenega razloga proti izpodbijanemu sklepu, ampak s svojimi štirimi temeljnimi tožbenimi razlogi izpodbija vsebino navedene odločbe le v delu, v katerem se tožeči stranki zavrača možnost izplačila 25 % pokojnine v obliki kapitala. Kot je bilo

navedeno, pa takšno vsebino določa sklep predsedstva z dne 1. aprila 2009. Zato je tožbi mogoče ugoditi le, če je ugovor nezakoničnosti utemeljen. V nasprotnem primeru, če nezakoničnosti navedenega sklepa ni mogoče ugotoviti, je treba tožbo zavrnilo.

- 31 V teh okoliščinah je treba štiri tožbene razloge, ki jih navaja tožeča stranka, obravnavati tako, kot da se navajajo izključno v podporo ugovoru nezakoničnosti, ki ga je tožeča stranka podala ločeno.

Obseg ugovora nezakoničnosti

- 32 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep temelji na sklepih predsedstva z dne 9. marca in 1. aprila 2009. Oba naj bi bila nezakonita v delih, v katerih odpravljata možnost, da se poslancu del pokojnine izplača v obliki kapitala.
- 33 Parlament meni, da se lahko ugovor nezakoničnosti nanaša samo na sklep predsedstva z dne 1. aprila 2009. Parlament meni, da je ta dokončen in tako „razveljavlja“ začasni sklep predsedstva z dne 9. marca 2009.
- 34 Poleg tega se stranki strinjata, da se namen ugovora nezakoničnosti nanaša le na odpravo možnosti iz nekdanjega člena 4 pravilnika z dne 12. junija 1990, da se poslancu del pokojnine izplača v obliki kapitala. Nasprotno, povišanje upokojitvene starosti in odprava možnosti predčasne upokojitve po dopolnjenem 50. letu, ki sta prav tako predvideni v sklepu predsedstva z dne 1. aprila 2009, nista predmet tega spora.

- 35 Najprej je treba opozoriti, da mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso ugovor nezakonitosti omejen na to, kar je nujno za razrešitev spora. Dejansko cilj člena 241 ES ni omogočiti eni stranki, da izpodbija veljavnost katerega koli splošnega akta v korist kakršne koli tožbe. Obstajati mora neposredna pravna vez med izpodbijano individualno odločbo in zadevnim splošnim aktom (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 2. oktobra 2001 v združenih zadevah Martinez in drugi proti Parlamentu, T-222/99, T-327/99 in T-329/99, Recueil, str. II-2823, točka 136 in navedena sodna praksa).
- 36 Vprašanje je torej, kateri je ustrezeni datum za določitev prava, ki se uporablja, in na katere sklepe se nanaša ugovor nezakonitosti. V zvezi s tem so mogoči trije datumi: 24. april 2009, ko je tožeča stranka vložila zahtevo za izplačilo pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, 14. julij 2009, ko je tožeča stranka prenehala opravljati svojo funkcijo in je pridobila pravico do pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, in 7. avgust 2009, ko je bil sprejet izpodbijani sklep.
- 37 Splošno sodišče meni, da je ustrezen datum 14. julij 2009. Dejansko je dejstvo, na podlagi katerega nastane pravica do pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, v členu 1(1) pravilnika z dne 12. junija 1990 opredeljeno kot datum prenehanja opravljanja poslanske funkcije (glej točko 4 zgoraj), česar stranki ne izpodbijata. Poleg tega je tožeča stranka na ta datum prenehala opravljati svojo funkcijo. Poudariti je tudi treba, da na dan 24. aprila 2009 ni bilo mogoče z gotovostjo določiti pravic stranke do pokojnine, saj na ta datum prenehanje mandata poslanca in celotno obdobje plačevanja prispevkov še nista bili gotovi, saj bi lahko bila tožeča stranka ponovno izvoljena v Parlament ali pa bi svojo poslansko funkcijo prenehala opravljati pred iztekom mandata zaradi odstopa ali smrti. Iz tega izhaja, da je kakršen koli izračun višine pokojnine tožeče stranke pred 14. julijem 2009 izključno informativen.

Zato je ustrezno, da se za določitev prava, ki se uporablja za to zadevo, uporabi datum, ko je tožeča stranka pridobila pravice do pokojnine, torej 14. julij 2009.

38 V tem okviru je treba poudariti, da sklep, ki določa pravice do pokojnine poslancev, vključenih v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, ni samo povezan sklep v smislu, da uprava Parlamenta nima nobene diskrecijske pravice pri določanju pravic do pokojnine, ampak je glede vsebine teh pravic tudi izključno deklaratoren. Dejansko je besedilo člena 1(1) pravilnika z dne 12. junija 1990, v skladu s katerim „[...] ima vsak poslanec Parlamenta, ki je najmanj dve leti plačeval prispevke [za dodatno pokojninsko zavarovanje], po prenehanju opravljanja svoje funkcije pravico do do smrtno pokojnine, ki se začne izplačevati prvi dan v mesecu po mesecu, v katerem dopolni 60 let“, mogoče razlagati samo v smislu, da imajo poslanci polne pravice do pokojnine že na podlagi uporabe pravilnika z dne 12. junija 1990, ko so omenjeni pogoji izpolnjeni. Pod takimi pogoji je edini učinek sklepa, s katerim Parlament določa pravice poslanca do pokojnine, ki je vključen v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, seznanitev zadevnega poslanca z obsegom njegovih pravic do pokojnine, s čimer se mu zagotovi možnost, da v primeru spora zahteva nadzor sodišč Unije nad izvajanjem pravilnika z dne 12. junija 1990 ter pri upravi utemelji plačila, ki jih je treba izvršiti iz naslova navedenih pravic.

39 Če pa bi bilo kot ustrezen datum treba uporabiti datum predložitve zahteve za izplačilo pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, bi zaradi tega lahko za osebe, ki so hkrati pridobile pravico do pokojnine, veljale drugačne pravice. Dejansko bi v primeru, če bi takšni zahtevi predložila poslanca, ki sta svojo funkcijo prenehala opravljati 14. julija 2009, pri čemer bi jo eden predložil pred 9. marcem 2009, drugi pa po tem datumu, prvi lahko bil upravičen do izplačila dela v obliki kapitala, drugi pa ne. Vendar v skladu s sodno prakso različno obravnavanje dveh kategorij oseb, katerih dejanski in pravni položaj se bistveno ne razlikujeta, krši načelo enakosti (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 29. novembra 2006 v zadevi Campoli proti Komisiji, T-135/05, ZOdl. JU, str. I-A-2-297 in II-A-2-1527, točka 95 in navedena sodna praksa).

- 40 Isti argument omogoča izključitev datuma, na katerega je bil sprejet izpodbijani sklep, to je 7. avgust 2009. Dejansko bi bila zaradi uporabe datuma sprejetja sklepa o zahtevi do izplačila pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja pravica do pokojnine odvisna od hitrosti uprave pri obravnavi zahteve poslancev, s čimer bi bili uvedeni arbitražni element in možnosti za manipulacijo ali zlorabo. Zlasti bi bilo mogoče, da za poslanca, ki sta svoj mandat končala hkrati in hkrati vložila zahtevo za pokojnino, veljajo različne pravice, ker je Parlament o njunih zahtevah odločal ob različnih datumih.
- 41 Ob upoštevanju predhodno izvedene analize je kot ustrezní datum za določitev prava, ki se uporablja, treba ohraniti 14. julij 2009. Ker sklep predsedstva z dne 9. marca 2009 s tem datumom ni imel več nobenega pravnega učinka, ni mogel biti podlaga za izpodbijani sklep, zato je treba za preučitev ugovora zakonitosti analizirati le zakonitost sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009.

Prvi tožbeni razlog

- 42 Prvi tožbeni razlog tožeče stranke se deli na dva dela, ki se nanašata na kršitev pridobljenih pravic ter kršitev načel pravne varnosti in varstva načela zaupanja v pravo.

Prvi del, ki se nanaša na kršitev pridobljenih pravic

- 43 Tožeča stranka se sklicuje na sodno prakso, v skladu s katero načeloma ni mogoče izpodbijati pridobljenih pravic. Trdi, da je treba njene pravice do pokojnine opredeliti

v skladu s pravilnikom, ki je veljal, ko je prenehala opravljati poslansko funkcijo. Tožeča stranka meni, da se z odpravo možnosti pravice do izplačila dela pokojnine v obliki kapitala krši člen 27(2) statuta poslancev in se omejujejo s pridobljenimi pravicami do pokojnine povezani načini izplačila, ki jih ni mogoče ločiti od pridobljenih pravic do pokojnine. Poudarja obstoj tveganja, ki naj bi bilo posebej povezano s poslansko funkcijo, na podlagi česar razlikuje sistem poslancev od sistema uradnikov Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: evropski uradniki) in utemeljuje obravnavanje izplačila dela pokojnine v obliki kapitala kot bistvenega elementa pokojnine.

44 Kljub temu iz sodne prakse izhaja, da se tožeča stranka lahko na pridobljeno pravico sklicuje le, če je do dejstva, na podlagi katerega nastane njena pravica, prišlo v času ureditve pred spremembo tega sistema, ki ga izpodbija s svojo tožbo (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 19. marca 1975 v zadevi Gillet proti Komisiji, 28/74, Recueil, str. 463, točka 5, in zgoraj v točki 39 navedeno sodbo Campoli proti Komisiji, točka 78). Čeprav se ta sodna praksa dejansko nanaša na evropske uradnike, se v njej določeno načelo uporablja na splošno in tudi za zadevni primer. Uporabo načela, ki ga vzpostavlja ta sodna praksa, prav tako predlagata stranki.

45 Poleg tega imata sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja poslancev in sistem pokojninskega zavarovanja evropskih uradnikov skupno temeljno lastnost. Pokojninski sistem navedenih uradnikov namreč načeloma sledi modelu kapitalizacije, ki bi ga lahko opredeljeval sistem „virtualnih“ skladov, saj se, čeprav so prispevki teh uradnikov dejansko namenjeni proračunu Unije in se prispevki delodajalcev dejansko ne plačujejo ter stroške izplačila pokojnin v okviru tega sistema krije zadevni proračun, aktuarsko razmerje sistema izračuna, kot da bi pokojninski sklad obstajal. To zlasti pomeni, da morajo skupni letni prispevki evropskega uradnika in hipotetični prispevki delodajalca ustrezati aktuarski vrednosti pravic do pokojnine, pridobljenih v istem letu, kar je bistvena značilnost sistema pokojninskih skladov. Tako so značilnosti

pokojninskega sistema evropskih uradnikov zelo podobne značilnostim sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja poslancev, saj oba sistema opredeljujeta aktuarski izračun, v okviru katerega mora letni prispevek ustrezati tretjini pravic do pokojnine, pridobljenih v istem letu (prispevek delodajalca, to je v tem primeru prispevek Parlamenta, krije preostali dve tretjini).

- 46 Nazadnje, kot je bilo že navedeno v točki 37 zgoraj, je dejstvo, na podlagi katerega nastane pravica do pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, v členu 1(1) pravilnika z dne 12. junija 1990 opredeljeno kot datum prenehanja opravljanja poslanske funkcije. Tožeča stranka je svojo funkcijo prenehala opravljati 14. julija 2009. Iz tega izhaja, da ob začetku veljavnosti sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009, o katerem so bili vsi poslanci uradno obveščeni 18. maja 2009 in s katerim je bila med drugim odpravljena možnost izplačila dela pokojnine v obliki kapitala, tožeča stranka še ni pridobila pravice do pokojnine. Glede na navedeno se torej ne more sklicevati na kršitev njenih pridobljenih pravic.
- 47 Druge trditve, ki jih je podala tožeča stranka, te ugotovitve ne morejo izpodbiti.
- 48 Na prvem mestu, trditev tožeče stranke, da je poslanska funkcija posebno tvegana v primerjavi s funkcijo evropskih uradnikov, in sicer ker se mora poslanec po končanem mandatu ponovno vključiti v delo, ter da izplačilo dela pokojnine v obliki kapitala zmanjšuje to tveganje, je treba zavrnilo iz več razlogov.
- 49 Prvič, Priloga V k Pravilniku PNSP predvideva začasno nadomestilo ob koncu mandata, ki ga poslancu izplačuje matična država članica ali sam Parlament. Res je, da

v Pravilniku PNSP ni izrecno navedeno, da je to nadomestilo namenjeno lažji ponovni vključitvi v delo po koncu mandata. Vendar statut poslancev, ki velja od 14. julija 2009 in s katerim je bil odpravljen Pravilnik PNSP, predvideva izplačilo začasnega nadomestila. V zvezi s tem je v uvodni izjavi 13 sklepa Parlamenta o sprejetju statuta poslancev določeno, da so „začasna nadomestila [iz člena 9(2) in člena 13 statuta] namenjena predvsem premostitvi obdobja od konca mandata do začetka nove poklicne poti“. Mogoče je predpostavljati, da se namen začasnega nadomestila s sprejetjem statuta poslancev ni spremenil in da je bil njegov namen že pred začetkom veljavnosti zadevnega statuta lažja ponovna vključitev v delo. Zaradi obstoja tega nadomestila posebnih načinov izplačila pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja večinoma ni mogoče utemeljevati s tveganjem pri ponovni vključitvi v delo, tudi če se je v preteklosti izplačilo dela takšne pokojnine v obliki kapitala v konkretnih primerih dejansko uporabljalo v takšne namene.

50 Drugič, v skladu s členom 1 pravilnika z dne 12. junija 1990 poslanci pridobijo pravico do pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja ob upokojitveni starosti, ki je določena na 60 let. Izplačilo dela pokojnine v obliki kapitala za ponovno vključitev v delo se torej ne zdi potrebno, ker se upokojenemu poslancu načeloma ni treba ponovno vključiti v delo.

51 Tretjič, poseben način izplačevanja dela pokojnine v obliki kapitala je bil uveden šele marca 1999, torej več let po vzpostavitvi sistema z dne 12. junija 1990. Ker ta način torej prvotno ni bil del sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja, ta posebni način ne more biti bistvena značilnost navedenega sistema.

52 Na drugem mestu, tožeča stranka se sklicuje na obvestilo generalnega sekretarja Parlamenta z dne 24. novembra 2005, v katerem je bilo opozorjeno na prepoved kršitve pridobljenih pravic. Zadevni odlomki tega obvestila vsebujejo:

„21. Člen 27 statuta je od začetka veljavnosti statuta poslancev pravna podlaga za pokojninski sklad. Glede na odstavek 2 ‚poslanci ohranijo pridobljene pravice v polnem obsegu. Parlament lahko določi pogoje za pridobitev novih pravic ali pričakovanj.‘

22. S tega vidika in za določeno obdobje lahko predsedstvo ob upoštevanju spoštovanja pravne podlage iz člena 199 ES v prihodnosti spremeni sistem pokojninskega zavarovanja, vendar se morajo pri tem ohraniti pridobljene pravice, zlasti pravice nekdanjih poslancev, ki že prejemajo pokojnino ali ki so prispevali v sklad in še čakajo na izplačilo pokojnine. Kot izhaja iz [analize obsega načela spoštovanja pridobljenih pravic], to načelo ne nasprotuje temu, da bi lahko sprememba parametrov za poslance, ki opravljajo funkcijo, vplivala na njihove pravice do pokojnine ob začetku veljavnosti sprememb.“

53 V zvezi s tem je treba opozoriti, da daje obvestilo generalnega sekretarja Parlamenta z dne 24. novembra 2005 večjo prednost stališču Parlamenta kot pa stališču tožeče stranke. Kot je tožeča stranka v točki 29 tožbe to dejansko sama poudarila, so v navedenem obvestilu navedene tri različne kategorije oseb: nekdanji poslanci, ki že prejemajo pokojnino, nekdanji poslanci, ki so prispevali v sklad in še čakajo na izplačilo pokojnine, ter poslanci, ki opravljajo funkcijo in trenutno prispevajo v sklad. Na dan 24. novembra 2005, to je datum objave navedenega obvestila, in tudi na dan 1. aprila 2009 je tožeča stranka pripadala tretji kategoriji, in sicer poslancem, ki trenutno opravljajo funkcijo. V zadevnem obvestilu je jasno navedeno, da se sicer za prvi dve kategoriji uporablja načelo varstva pridobljenih pravic, vendar da to načelo

ne nasprotuje temu, da bi lahko sprememba sistema pokojninskega zavarovanja v prihodnosti vplivala na pravice do pokojnine poslancev iz tretje kategorije, in sicer od začetka veljavnosti sprememb, ki jih sprejme predsedstvo.

- 54 Na tretjem mestu se tožeča stranka sklicuje na člen 27(2) statuta poslancev v zvezi z varstvom pridobljenih pravic. Ker je navedeni statut začel veljati šele 14. julija 2009, kot je tožeča stranka poudarila v točki 26 tožbe, ta člen ob sprejetju sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009 ni veljal, saj je bil ta sprejet pred sprejetjem statuta, ki je začel veljati 14. julija 2009, pri čemer se ne upošteva dejstvo, da tožeča stranka, kot je ugotovljeno v točki 46 zgoraj, ne more uveljavljati nobene pridobljene pravice pred prenehanjem opravljanja poslanske funkcije. Zato tožeča stranka ne more navajati argumenta na podlagi člena 27(2) statuta poslancev.
- 55 Na četrtem mestu tožeča stranka navaja argument v zvezi z nepravilnim obstojem prehodnih ukrepov. V zvezi s tem je dovolj poudariti, da ta argument ni primeren v okviru tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pridobljenih pravic. Torej bo analiziran v okviru preučitve drugega tožbenega razloga.
- 56 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba zavriniti prvi del prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pridobljenih pravic.

Drugi del, ki se nanaša na kršitev načel pravne varnosti in varstva načela zaupanja v pravo

– Očitek, ki se nanaša na kršitev načela pravne varnosti

- 57 V zvezi s kršitvijo načela pravne varnosti tožeča stranka izpostavlja dva glavna argumenta. Prvič, tožeča stranka trdi, da je predsedstvo s sprejetjem sklepa

z dne 1. aprila 2009 kršilo pravno varnost iz „pogodbe o dodatnem pokojninskem zavarovanju“ in tudi načelo kontinuitete pogodb. Drugič, po mnenju tožeče stranke predsedstvo ni bilo pristojno za spremembo pravilnika z dne 12. junija 1990. Tretjič, izpodbijani sklep naj bi imel retroaktivne učinke.

- 58 Najprej je treba ugotoviti, da sistem pokojninskega zavarovanja izključno izpostavlja pristojnost javne oblasti, ki jo ima Parlament, da lahko opravlja nalogo, ki mu je zaupana s pogodbami.
- 59 V vsakem parlamentarnem sistemu je eno od bistvenih vprašanj dejansko zagotavljanje neodvisnosti, vključno s finančno neodvisnostjo poslancev kot predstavnikov ljudstva, ki naj bi služili splošnemu interesu ljudstva. Kot je navedeno v četrti uvodni izjavi statuta poslancev, v besedilih primarne zakonodaje svoboda in neodvisnost poslancev nista omenjeni. Vendar člen 2 poslovnika Parlamenta določa, da „[p]oslanci [...] svoj mandat izvršujejo neodvisno“. Člen 2(1) statuta poslancev prav tako določa, da so poslanci „svobodni in neodvisni“, člen 9(1) navedenega statuta pa navaja, da imajo poslanci „pravico do primernega nadomestila, ki jim zagotavlja neodvisnost“. Čeprav je ta statut začel veljati šele 14. julija 2009 in torej ne velja za dejstva v obravnavani zadevi, te določbe in zlasti zadnja določba izhajajo iz splošnega načela, povezanega z vsakim sistemom demokratičnega parlamentarnega zastopanja. V zvezi s tem je treba poudariti, da zagotavljanje ustreznega finančnega nadomestila, ki zagotovi neodvisnost poslanca, ne bi smelo biti omejeno na samo obdobje mandata, vendar bi moralo prav tako v primerne obsegu zajemati obdobje po koncu mandata, pri čemer mora biti pokojnina določena glede na trajanje zaposlitve poslanca v Parlamentu. Takšna zasnova zagotavljanja finančne neodvisnosti poslancev je poleg tega potrjena v predpisih, ki veljajo za člane Komisije in člane sodišč Unije, katerim je treba to prav tako zagotoviti, da lahko izpolnjujejo svoje naloge popolnoma neodvisno od posameznih interesov.

60 Iz tega izhaja, da sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki je predmet tega spora, spada med pravne določbe, katerih cilj je v splošnem interesu zagotoviti finančno neodvisnost poslancev. V zvezi s tem je treba opozoriti, da so pred začetkom veljavnosti statuta poslancev za poslanca veljale nacionalne določbe, zlasti kar zadeva njihov sistem prejemkov (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 15. septembra 1981 v zadevi Bruce of Donington, 208/80, Recueil, str. 2205, točki 12 in 21), pri čemer so se te določbe močno razlikovale, zlasti glede nadomestil iz delovnega razmerja in sistemov pokojninskega zavarovanja. V teh okoliščinah je bil v pričakovanju začetka veljavnosti enotnega statuta poslancev vzpostavljen začasen sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, da bi se zagotovila minimalna vključenost, zlasti za poslance iz držav članic, v katerih sistem pokojninskega zavarovanja za poslance ni bil zadovoljiv. Ta začasni položaj izhaja izrecno iz člena 1(1) pravilnika z dne 12. junija 1990, ki vzpostavlja sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja „[v] pričakovanju sprejetja enotnega statuta poslancev“.

61 Oblikovanje sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja in njegovo spremembo, če je potrebna, je zato treba obravnavati kot ukrepe notranje organizacije, namenjene zagotovitvi dobrega delovanja Parlamenta, zato spadata v okvir pristojnosti javne oblasti, ki jo ima Parlament, da lahko opravlja nalogo, ki mu je zaupana s pogodbami. Pravice in obveznosti Parlamenta in poslancev, ki izhajajo iz tega sistema, posledično spadajo v zakonski okvir, ki jih združuje, torej niso pogodbene, ampak javnopravne. Ker je Parlament pravni okvir ter zlasti pravice in obveznosti, ki lahko izhajajo iz vključitve tožeče stranke v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, določil enostransko, dejstvo, da se je tožeča stranka v sistem vključila prostovoljno, ne spreminja narave odnosa tožeče stranke s Parlamentom, ki ga ureja javno pravo.

62 Zato je treba zavrnilo argumente tožeče stranke, ki se nanašajo na kršitev načela pravne varnosti iz „pogodbe o dodatnem pokojninskem zavarovanju“ in načela kontinuitete pogodb.

- 63 Prav tako je treba zavrnuti argument tožeče stranke, ki je bil poudarjen v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga, in sicer da predsedstvo ni pristojno za spremembo pravilnika z dne 12. junija 1990.
- 64 Ker pravilnik spada med ukrepe notranje organizacije Parlamenta, Parlament v skladu s sodno prakso dejansko deluje v okviru svojih pristojnosti in ukrepov, ki jih lahko sprejme na podlagi člena 199(1) ES (glej v tem smislu zgoraj v točki 60 navedeno sodbo *Bruce of Donington*, točka 15). Torej je treba, kot je bilo ravnokar izpostavljeno, vzpostavitev in po potrebi spremembo sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja obravnavati kot ukrepe notranje organizacije, namenjene zagotavljanju dobrega delovanja Parlamenta. V zvezi s tem je treba poudariti, da je pravilnik z dne 12. junija 1990 del Pravilnika PNSP, ki ga je sprejelo predsedstvo na podlagi člena 22(2) poslovnika Parlamenta v različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja v obravnavani zadevi in ki predsedstvu omogoča, da med drugim sprejema finančne, organizacijske in upravne odločitve o zadevah, ki se nanašajo na poslance (glej točke od 1 do 3 zgoraj). Sam poslovnik je bil sprejet na podlagi člena 199(1) ES, v skladu s katerim Parlament določi svoj poslovnik. Zato trditve tožeče stranke, da predsedstvo ni pristojno za sprejetje sklepa z dne 1. aprila 2009, ni mogoče sprejeti.
- 65 Poleg tega je – če je nameravala tožeča stranka izpostaviti očitek, ki se nanaša na kršitev načela pravne varnosti tudi zunaj pogodbenega okvira – treba opozoriti, da je cilj temeljne zahteve pravne varnosti v različnih oblikah zagotavljanje predvidljivosti položajev in pravnih odnosov, pomembnih za pravo Skupnosti (sodba Sodišča z dne 15. februarja 1996 v zadevi *Duff in drugi*, C-63/93, Recueil, str. I-569, točka 20, ter sodbi Splošnega sodišča z dne 19. marca 1997 v zadevi *Oliveira proti Komisiji*, T-73/95, Recueil, str. II-381, točka 29, in z dne 24. septembra 2008 v zadevi *Kahla/Thüringen Porzellan proti Komisiji*, T-20/03, Recueil, str. II-2305, točka 136). Načelo pravne varnosti praviloma nasprotuje temu, da bi bil začetek časovne veljavnosti akta Skupnosti določen na dan, ki je predhoden njegovi objavi (sodbi Sodišča z dne 25. januarja 1979 v zadevi *Racke*, 98/78, Recueil, str. 69, točka 88, in z dne 14. julija 1983

v zadevi Meiko-Konservenfabrik, 224/82, Recueil, str. 2539, točka 12, ter sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2007 v zadevi Freistaat Sachsen proti Komisiji, T-357/02, Recueil, str. II-1261, točka 95). V obravnavani zadevi iz dokumentacije ne izhaja, da bi sklep predsedstva z dne 1. aprila 2009 povzročil pravne učinke, preden so bili o njem 18. maja 2009 uradno obveščeni vsi poslanci. Odprava možnosti izplačila dela pokojnine v obliki kapitala se pred tem datumom dejansko ni uporabljala. Tako navedeni sklep ni vplival na poslance, ki so svojo funkcijo prenehali opravljati pred tem datumom in so pridobili pravice do dodatne pokojnine.

- 66 Zato v nasprotju s trditvami tožeče stranke izpodbijani sklep nima retroaktivnih učinkov.
- 67 Zato je treba očitek, ki se nanaša na kršitev načela pravne varnosti, v celoti zavriniti kot neutemeljen.

– Očitek, ki se nanaša na kršitev varstva načela zaupanja v pravo

- 68 Tožeča stranka najprej poudarja, da je deset let plačevala prispevke za dodatno pokojninsko zavarovanje, pri čemer se sklicuje na jasne in vnaprej določene pogoje, na podlagi katerih je upravičeno pričakovala, da bo lahko del pokojnine prejela v obliki kapitala. Tako cilj, za katerega si prizadeva predsedstvo, ne more imeti prednosti pred interesom ohranitve pridobljenih pravic. Poleg tega je bilo načelo zaupanja v pravo podprto z informativnima izračunoma pokojnine, ki ju je januarja 2009 predložila uprava Parlamenta, in izračuni, ki jih je za potrebe primera 27. aprila 2001 pripravil sklad ASBL. Vsi izračuni so navajali možnost prejema dela pokojnine v obliki kapitala. Nazadnje, Parlament naj bi v sklepu predsedstva z dne 1. aprila 2009 potrdil, da je

treba spoštovati zaveze v zvezi s poslanci, vključenimi v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, in sicer neodvisno od stanja sklada.

- 69 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora uprava posamezniku dati natančna jamstva in pri njem vzbuditi utemeljena pričakovanja, da lahko ta zahteva varstvo načela zaupanja v pravo. Taka jamstva so sestavljena iz natančnih, brezpogojnih in skladnih informacij ter izhajajo iz dovoljenih in zanesljivih virov (glej sodbi Splošnega sodišča z dne 21. julija 1998 v združenih zadevah Mellett proti Sodišču, T-66/96 in T-221/97, RecFP, str. I-A-449 in II-1305, točki 104 in 107 in navedena sodna praksa, in z dne 19. marca 2003 v zadevi Innova Privat-Akademie proti Komisiji, T-273/01, Recueil, str. II-1093, točka 26).
- 70 Na prvem mestu, dejstvo, da je med vključitvijo tožeče stranke v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, julija 1999, obstajala možnost prejemanja dela pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja v obliki kapitala, se ne more obravnavati kot jamstvo Parlamenta, da se pogoji tega sistema v prihodnosti ne bodo spremenili.
- 71 Na drugem mestu, v zvezi z izračuni, ki jih je 27. aprila 2001 predložil sklad ASBL, je treba najprej navesti, da to niso izračuni Parlamenta. Torej ne gre za upravni vir, ki je dovoljen in zanesljiv v smislu sodne prakse, tako da navedeni izračuni ne utemeljujejo sklicevanja na načelo zaupanja v pravo s strani tožeče stranke. Poleg tega so bili izračuni pod naslovom „Navodila C“ naslovljeni tudi na vse poslance ali nekdanje poslance, vključene v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, kot izhaja iz uvoda dokumenta. Navedeni dokument med drugim vsebuje le primere izračuna, sklad ASBL pa je jasno navedel, da v zadevne izračune niso vključeni poslanci, ki še vedno opravljajo svojo funkcijo. Nazadnje, noben element izračunov ni bil poimenski, natančen ali brezpogojen. Navodila so bila izrecno okvirna, splošna in namenjena ponazoritvi, zato ne morejo biti podlaga za sklicevanje na načelo zaupanja v pravo tožeče stranke pri načinu izplačila pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja.

72 Na tretjem mestu, kar zadeva izračuna, ki ju je uprava predložila 8. januarja 2009, je bilo v naslovu predloženega dokumenta izrecno navedeno, da so navedeni izračuni poenostavljeni in informativni. Izračuni so bili predloženi ob predpostavljaju, da se tožeča stranka upokoji med šestim parlamentarnim obdobjem, pri čemer je bilo navedeno, da se pravice do pokojnine pridobijo 1. avgusta 2009 in da tožeča stranka plačuje prispevke do julija 2009. Iz tega izhaja, da so bili zadevni izračuni hipotetični, ker se Parlament ni mogel zavezati niti glede datuma končanja mandata tožeče stranke niti ohranitve določb pravilnika z dne 12. junija 1990, in sicer zlasti o posebnih načinih izplačila. Izračuni, ki jih je 8. januarja 2009 opravila uprava, ne morejo pomeniti jamstev v smislu sodne prakse, navedene v točki 69 zgoraj. V tem okviru je treba opozoriti na rzsodbo, da obračuni v zvezi s pravicami do pokojnine, ki jih v informativne namene evropskim uradnikom predložijo pristojne službe pristojnega organa za imenovanja, niso ukrepi, zaradi katerih bi naslovniki imeli pravice (sodba Sodišča z dne 28. maja 1970 v združenih zadevah Richez-Parise in drugi proti Komisiji, 19/69, 20/69, 25/69 in 30/69, Recueil, str. 325, točke 18 do 20). Ta sodna praksa se v zadevnem primeru ne more uporabljati smiselno.

73 Na četrtem mestu, res je sicer, da predsedstvo med zasedanjem 1. aprila 2009 tistega dne ni le sprejelo sklepa, ampak se je v imenu Parlamenta tudi zavezalo k zagotovitvi „pravice poslancem, vključenim v sistem pokojninskega zavarovanja, do prejemanja pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki ostane v skladu po njegovem izčrpanju, pri čemer se tudi celoten kapital, ki na podoben način ostane v skladu po izplačilu vseh pravic do pokojnine, prenese na Evropski parlament“. Vendar je jasno cilj take zaveze le zagotoviti pridobljene pravice poslancev do pokojnine, če bi se pokojninski sklad izčrpal pred izplačilom celotnih pravic do pokojnine članov. Kot je bilo poudarjeno v točkah od 46 do 51 zgoraj, pa posebni načini izplačil niso del teh pridobljenih pravic, tako da zaveza Parlamenta z dne 1. aprila 2009 v zvezi s tem ne more pomeniti načela zaupanja v pravo tožeče stranke.

- 74 Nazadnje, v odlomku obvestila generalnega sekretarja Parlamenta z dne 24. novembra 2005, ki je bil naveden v točki 52 zgoraj in na katerega se je sklicevala tudi tožeča stranka, je izrecno navedena možnost, da lahko spremembe pravilnika v zvezi s sistemom dodatnega pokojninskega zavarovanja vplivajo na pravice do pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja poslancev, ki še opravljajo svojo funkcijo, med katere spada tudi tožeča stranka. Iz tega izhaja, da informacije, ki jih je tožeča stranka prejela od uprave, nikakor ne morejo pomeniti, da je pridobila pravico do posebnega načina izplačila.
- 75 Iz zgoraj navedenega izhaja, da informacije, na katere se sklicuje tožeča stranka, niso bile natančne, brezpogojne in skladne v smislu sodne prakse, navedene v točki 69 zgoraj, ter ne omogočajo, da bi se v zadevnem primeru dokazala kršitev varstva načela zaupanja v pravo.
- 76 Zato je treba zavrniti očitek, ki se nanaša na kršitev varstva načela zaupanja v pravo, in tudi prvi tožbeni razlog v celoti.

Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in sorazmernosti

Očitek, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja

- 77 Tožeča stranka trdi, da je začasni sklep predsedstva z dne 9. marca 2009 diskriminatoren, ker odpravlja možnost izplačila dela pokojnine v obliki kapitala brez predvidevanja prehodnih ukrepov. Tožeča stranka v zvezi s tem navaja dva primera glede

spremembe sistemov pokojninskega zavarovanja Skupnosti, za katera bi Svet predvidel prehodne ukrepe za pridobitev novih pravic in prav tako za pogoje za pridobitev pravice do pokojnine.

78 Parlament te argumente izpodbija.

79 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da gre za kršitev načela enakega obravnavanja, če se dve kategoriji oseb, pri katerih se dejanski in pravni položaj bistveno ne razlikujeta, obravnavata različno ali če se različni položaji obravnavajo enako (sodbi Splošnega sodišča z dne 15. marca 1994 v zadevi La Pietra proti Komisiji, T-100/92, RecFP, str. I-A-83 in II-275, točka 50, in z dne 16. aprila 1997 v zadevi Kuchlenz-Winter proti Komisiji, T-66/95, Recueil, str. II-637, točka 55; glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2004 v zadevi E proti Komisiji, T-251/02, ZOdl. JU, str. I-A-359 in II-1643, točka 123).

80 V zvezi s tem je treba poudariti, da se sklep predsedstva z dne 1. aprila 2009 za vse poslance ali nekdanje poslance, ki so vključeni v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, uporablja enako. Dejansko so vsi poslanci, ki prejemajo pokojnino od začetka veljavnosti navedenega sklepa, v dejanskih in pravnih položajih, ki se bistveno ne razlikujejo in so enako obravnavani.

81 Tožeča stranka kljub temu primerja spremembo sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja poslancev s spremembo sistema pokojninskega zavarovanja evropskih uradnikov, ki je bila uvedena po začetku veljavnosti Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskega predpisa za uradnike Evropske skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske skupnosti

(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 130), in s spremembo pokojninskega sistema za člane Evropske komisije in člane sodišč Skupnosti, ki je bila uvedena po začetku veljavnosti Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1292/2004 z dne 30. aprila 2004 o spremembah [u]redb št. 422/67/EGS in št. 5/67/Euratom o določitvi prejemkov predsednika in članov Komisije in predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča ES ter predsednika, članov in sodnega tajnika Sodišča prve stopnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 5, str. 116). Tožeča stranka s tem namerava dokazati, da bi morala biti upravičena do prehodnih ukrepov enako kot osebe iz navedenih uredb.

- 82 Vendar položaj tožeče stranke ni primerljiv s položajem oseb iz uredb, na katere se sklicuje. Prvič, v zvezi s spremembo sistema pokojninskega zavarovanja evropskih uradnikov se tožeča stranka sklicuje le na povišanje upokojitvene starosti, ki je bil uveden z Uredbo št. 723/2004. Kot izhaja iz točke 34 zgoraj, je treba v zvezi s tem opozoriti, da niti povišanje upokojitvene starosti niti odprava možnosti predčasne upokojitve, ki ju predvideva sklep predsedstva z dne 1. aprila 2009, nista predmet tega spora. Zato je tožeča stranka v drugačnem položaju, kot je položaj evropskih uradnikov, na katerega se sklicuje, zaradi česar se argument ne more nanašati na njihovo drugačno obravnavo.
- 83 Drugič, kot izhaja iz člena 1(5) Uredbe št. 1292/2004, navedene v tožbi, spremembe pokojninskega sistema za člane Komisije in sodišč Unije vključujejo znižanje stopenj pridobitve pravic do pokojnine in s tem nižji znesek pokojnine, ki ga lahko te osebe zahtevajo. V prehodnih ukrepih, sprejetih v zvezi s tem, se je ohranila stopnja pridobitve pravic do pokojnine za člane zadevnih institucij, vzpostavljenih 1. aprila 2004. Nasprotno pa v obravnavanem primeru na podlagi sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009 nista bila spremenjena niti znesek pokojnine tožeče stranke niti stopnja pridobitve pravic do pokojnine. Dejansko se z odpravo možnosti izplačila dela pokojnine v obliki kapitala odpravlja le en način izplačevanja pokojnine, ne da bi to vplivalo na

knjigovodsko vrednost pokojnine, ki jo lahko pričakujejo poslanci, vključeni v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja.

- 84 V zvezi s tem je Parlament navedel, da je bila možnost izplačila dela pokojnine v obliki kapitala prvotno zasnovana za neodvisno financiranje *in abstracto* v primerjavi s celotnim izplačilom mesečne pokojnine, čemur tožeča stranka ni nasprotovala. Poleg tega je aktuarska neodvisnost tega posebnega načina izplačevanja prav tako poudarjena v informacijah, namenjenih poslancem, vključenim v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih je sklad ASBL predložil 27. aprila 2001 z naslovom „Navodila C“ (glej točko 71 zgoraj) in jih je tožeča stranka sama predložila. V zadevnem odlomku je navedeno:

„Poleg tega je treba upoštevati dejstvo, da se predčasna upokojitev in pavšalni znesek izračunavata tako, da sta finančno nevtralna za sklad. Povedano drugače, čeprav lahko ti možnosti za nekatere vključene poslance, ki bi na primer uveljavljali možnost ‚predčasne upokojitve‘ in/ali prejema ‚pavšalnega zneska‘ ter bi nato prezgodaj umrli, pomenita ‚prednost‘, pa bi lahko za druge vključene poslance, ki bi dočakali izjemno dolgo življenjsko dobo, prva ali druga ali obe možnosti pomenili ‚izgubo‘“

- 85 Ta element je torej treba obravnavati kot dejstvo, ki mu stranki ne nasprotujeta in ga Splošno sodišče samo ne sme preverjati. Zato je treba izhajati iz predpostavke, da znižanje letnega zneska pokojnine, če bi bila deloma izplačana v obliki kapitala, kot je navedeno v tabeli v členu 4(4) pravilnika z dne 12. junija 1990, izraža ustrezno aktuarsko vrednost izplačila v obliki kapitala. V zvezi s tem je treba pojasniti, da je ta predpostavka veljavna ne glede na starost poslanca, saj se v zgoraj omenjeni tabeli

vrednost izplačila v obliki kapitala spreminja glede na starost poslanca na datum upokojitve, tako da se upošteva tudi njegova pričakovana življenjska doba.

- 86 Iz tega izhaja, da v nasprotju s spremembami pokojninskega sistema za člane Komisije in sodišč Unije, ki so bile uvedene z Uredbo št. 1292/2004, spremembe sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja za poslance, ki so bile uvedene po začetku veljavnosti sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009, ne vplivajo na aktuarsko vrednost pokojnine, ki jo lahko pričakujejo poslanci, vključeni v ta sistem.
- 87 Zato so bili poslanci na eni strani ter člani Komisije in sodišč Unije na drugi strani, katerih dejanski in pravni položaji so se bistveno razlikovali, kar zadeva učinek sprememb na aktuarsko vrednost njihovih pravic do pokojnine, pri sprejemanju prehodnih ukrepov različno obravnavani.
- 88 V tem okviru je treba zavriniti tudi argument tožeče stranke, naveden v povezavi s prvim tožbenim razlogom, da naj bi bila uporaba diskrecijske pravice s strani Parlamenta, če se predpostavlja, da je njen obstoj dokazan, nepravilna, ker prehodni ukrepi ne obstajajo. Kot izhaja iz predhodne analize, se na eni strani tožeča stranka ne more sklicevati na pravice, pridobljene ob začetku veljavnosti sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009 (glej točko 46 zgoraj), na drugi strani pa odprava možnosti izplačila dela pokojnine v obliki kapitala ne vpliva na aktuarsko vrednost pričakovane pokojnine (glej točko 86 zgoraj).
- 89 Zato je treba očitek, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, zavriniti.

Očitek, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti

- 90 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep nesorazmerno škoduje njenim interesom. Meni, da bi se lahko del njenih pravic do pokojnine, izplačan v obliki kapitala, zmanjšal, ne pa v celoti odpravil, ne da bi to povzročilo težave v zvezi s financiranjem sklada. Poleg tega od Parlamenta zahteva natančne podatke o številu članov, nekdanjih članov in njihovih upravičencev, ki jih zadevata sklepa predsedstva z dne 9. marca in 1. aprila 2009.
- 91 Najprej je treba opozoriti, da je v skladu z načelom sorazmernosti zakonitost pravilnika Skupnosti pogojena s tem, da so uporabljena sredstva ustrezna za dosego legitimnega cilja zadevnega pravilnika in da ne presegajo tega, kar je nujno za njegovo dosego, ter da je načeloma treba, kadar obstaja možnost izbire med več ustreznimi ukrepi, uporabiti najmanj omejujoč ukrep (sodba Splošnega sodišča z dne 5. junija 1996 v zadevi NMB France in drugi proti Komisiji, T-162/94, Recueil, str. II-427, točka 69).
- 92 Poleg tega je treba v skladu s splošnim načelom prava Skupnosti zakonitost akta presoјati glede na pravne in dejanske okoliščine v času sprejetja tega akta (glej sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 30. oktobra 2003 v združenih zadevah Akzo Nobel Chemicals in Akros Chemicals proti Komisiji, T-125/03 R in T-253/03 R, Recueil, str. II-4771, točka 69 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 17. maja 2001 v zadevi IECC proti Komisiji, C-449/98 P, Recueil, str. I-3875, točka 87, in sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2000 v zadevi Alitalia proti Komisiji, T-296/97, Recueil, str. II-3871, točka 86). Zato se v nasprotju s trditvami tožeče stranke med obravnavo morebitni nadaljnji pozitivni razvoj sredstev sklada za

dodatno pokojninsko zavarovanje ne more upoštevati pri preverjanju sorazmernosti ukrepov, sprejetih v okviru sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009.

– Legitimnost cilja

⁹³ Kar zadeva legitimnost cilja, je predsedstvo pri sprejetju sklepa z dne 1. aprila 2009 določilo štiri cilje, ki jih je treba doseči, in sicer:

- zagotoviti, da poslanci, ki so plačevali prispevke za dodatno pokojninsko zavarovanje, prejemajo pokojnino iz navedenega sistema;
- v največji možni meri preprečiti vse finančne učinke na evropske davkoplačevalce;
- zagotoviti, da so stroški razdeljeni pravično, pri čemer je treba ustrezno upoštevati, da je treba javnosti pojasniti odločitve;
- v največji možni meri ohraniti likvidnost pokojninskega sklada.

⁹⁴ Upoštevati je treba, da je Parlament smel v okviru izvajanja svojih pristojnosti nadzora glede ureditve sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja (glej točko 64 zgoraj) legitimno uresničevati te cilje.

– Primernost sprejetih ukrepov za doseganje zastavljenega cilja

- 95 V zvezi s primernostjo sprejetih ukrepov za doseganje zastavljenega cilja je treba opozoriti na ekonomsko stanje pokojninskega sklada na začetku leta 2009, kot je opisano zlasti v točkah od 4 do 6 obvestila generalnega sekretarja Parlamenta z dne 1. aprila 2009 članom predsedstva in tudi v prvi in drugi uvodni izjavi sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009. To stanje se je znatno poslabšalo zaradi učinkov takratne finančne in gospodarske krize ter možnosti, da po začetku veljavnosti statuta poslancev julija 2009 zaradi prenehanja plačevanja prispevkov vključenih poslancev ter premajhne donosnosti naložb razpoložljiva likvidna sredstva ne bi več zadostovala za izpolnjevanje obveznosti izplačila pokojnin.
- 96 Vrednost sredstev sklada se je zlasti zmanjšala med koncem leta 2006 in začetkom leta 2009, in sicer za 28,3 %, kot izhaja iz te tabele:

	31. 12. 2006	30. 6. 2007	30. 6. 2008	30. 9. 2008	31. 12. 2008	28. 2. 2009
Vrednost sredstev (EUR)	202.153.585	218.083.135	189.406.299	180.628.488	159.047.636	144.973.916

- 97 Prav tako je odstotek kritja pokojnin za izplačilo, ki je 30. junija 2007 znašal 92 %, 31. decembra 2008 dosegel le 63 %.

- 98 Poleg tega so bili v skladu z obvestilom generalnega sekretarja Parlamenta z dne 1. aprila 2009 mesečni stroški za izplačilo pokojnin od meseca avgusta 2009 ocenjeni na 1.000.000 EUR. V okviru svojega odgovora na pisna vprašanja Splošnega sodišča je Parlament pojasnil, da je bilo 1. aprila 2009 ocenjeno, da bo 105 poslancev, vključenih v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, izplačilo pokojnine zahtevalo v drugi polovici leta 2009. Pri določitvi tega števila so se upoštevali le vključeni poslanci, ki naj bi v drugi polovici leta 2009 dopolnili 60 let, in povprečni odstotni delež poslancev s podaljšanim mandatom, ki je znašal 50 %. Če bi vseh 105 poslancev zahtevalo izplačilo 25 % svoje pokojnine iz naslova dodatnega pokojninskega sklada v obliki kapitala, bi to za sklad pomenilo dodaten strošek v višini približno 7.900.000 EUR, zato bi moral sklad ob upoštevanju majhne količine razpoložljivih sredstev prodati del svojih sredstev po zelo znižanih cenah zaradi gospodarske krize. V zvezi s tem je iz poročil o likvidnih sredstvih pokojninskega sklada na dan 28. februarja 2009, ki jih je predložil Parlament, razvidno, da so skupna likvidna sredstva skladov ASBL in SICAV, to je sredstva, ki so bila takoj in brez dodatnih stroškov na voljo za poravnavo tekočih obveznosti, na ta datum znašala približno 5.000.000 EUR.
- 99 Izračune in napovedi Parlamenta je treba obravnavati kot verodostojne. Zlasti se zdi realen skupni znesek 7.900.000 EUR, ki je naveden za primer, če bi vseh 105 poslancev, ki bi lahko zahtevali izplačilo svoje pokojnine v drugi polovici leta 2009, zahtevalo izplačilo 25 % pokojnine v obliki kapitala. To dejansko ustreza povprečju približno 75.250 EUR na posameznega poslanca, ki je podobno vrednosti izplačila v obliki kapitala malo nad 81.400 EUR, ki bi ga tožeča stranka lahko zahtevala na podlagi člena 4 pravilnika z dne 12. junija 1990, kakor je bil spremenjen s sklepom predsedstva z dne 1. aprila 2009.
- 100 Ob upoštevanju vseh teh dejstev se zdi, da bi lahko sklep predsedstva in zlasti odprava možnosti prejemanja dela pokojnine v obliki kapitala za zdaj preprečila krizo likvidnosti pokojninskih skladov, prodajo vrednostnih papirjev pod neugodnimi pogoji in nezanemarljiv primanjkljaj. S tem bi se lahko z navedenim sklepom izpolnil četrti cilj

iz točke 93 zgoraj. Poleg tega je ta ukrep prispeval vsaj k spodbujanju preostalih treh ciljev, čeprav je jasno, da ni zadostoval za njihovo doseganje. Vsekakor pa ni presegal tega, kar je nujno za doseganje teh ciljev, kot se zahteva v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 91 zgoraj.

101 Tožeča stranka ni na splošno izpodbijala ekonomskega stanja pokojninskega sklada, kot je opisano v točkah od 95 do 98 zgoraj, ampak je navedla tri argumente, s katerimi je izpodbijala nujnost ukrepov iz sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009.

102 Na prvem mestu se tožeča stranka sklicuje na mnenje neodvisnih strokovnjakov Parlamenta s področja aktuarstva, predloženo v okviru študije, ki jo je izvedla družba za svetovanje s področja aktuarstva. Ta študija iz novembra 2007, ki jo je naročil Parlament, ocenjuje finančno stanje pokojninskega sklada glede na posledice zaradi začetka veljavnosti statuta poslancev od leta 2009. V točki 4 povzetka tega poročila je navedeno:

„Pretvorbeni faktorji, ki se uporabljajo za izplačilo v obliki kapitala, so v primerjavi z ustreznimi pretvorbenimi faktorji iz tabel, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo, deljenimi s štiri, skoraj nevtralni. Če se poslanec pri upokojitveni starosti odloči za izplačilo v obliki kapitala, to ne prispeva k primanjkljaju pri financiranju in naj ne bi vplivalo na stopnjo prispevkov, ki jih plačujejo Evropski parlament in evropski poslanci.“

103 V zvezi s tem je treba poudariti, da je bila ta študija končana novembra 2007 na podlagi podatkov, objavljenih 30. junija 2007. Kot je v njej izrecno navedeno, študija temelji na predpostavkah, ki se verjetno razlikujejo od dejanskega razvoja v prihodnosti.

Avtorji študije namreč izhajajo iz predpostavke, ki temelji na projekciji razvoja pred 30. junijem 2007 v prihodnost in po kateri bi sredstva sklada prinesla letni dobiček v višini 6,99%. Vendar je bila, kot je razvidno iz tabele v točki 96 zgoraj, po 30. juniju 2007 vrednost premoženja stalno negativna do 28. februarja 2009, tako da so se predpostavke o dobičku zaradi dejanskega razvoja izkazale za napačne.

¹⁰⁴ Tako so izsledki aktuarske študije, ki temeljijo na očitno zastarelih podatkih in na predpostavkah, ki so se 1. aprila 2009 izkazale za napačne, brezpredmetni v zvezi s finančnim stanjem dodatnega pokojninskega sklada na datum sprejetja sklepa predsedstva z istega dne. Zlasti ne morejo izpodbijati predvidenih izračunov iz februarja 2009 o finančnem stanju v tistem obdobju.

¹⁰⁵ Zato je treba zavrniti trditev, ki temelji na mnenju avtorjev aktuarske študije.

¹⁰⁶ Na drugem mestu je tožeča stranka med obravnavo predložila zapisnik sestanka upravnega odbora sklada SICAV z dne 3. decembra 2008. V točki 10 navedenega zapisnika z naslovom „Poročilo naložbenega odbora“ je navedeno:

„Sporočeno in zabeleženo je bilo, da se bo po evropskih volitvah junija 2009 od skladov zahtevalo izplačilo pokojnine v obliki kapitala novim upokojencem v okviru sistema v višini približno 6 do 7 milijonov EUR. Zato bo [banka, ki upravlja sklad] nujno potrebovala dovolj razpoložljivih likvidnih sredstev v skladu, da se bo lahko odzivala na te zahteve po kapitalu avgusta 2009.“

- 107 Po mnenju tožeče stranke iz tega odlomka izhaja, da so se od tega datuma sprejemale določbe, s katerimi se je v avgustu 2009 zagotovila razpoložljivost zadostnih likvidnih sredstev za odzivanje na pričakovane zahteve novo upokojenih poslancev, vključenih v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, za izplačilo v obliki kapitala.
- 108 Kot je med obravnavo in tudi v pripombah z dne 8. aprila 2011 upravičeno poudaril Parlament, pa odlomek, naveden v točki 106 zgoraj, dokazuje le, da je bila potrebna razpoložljivost dodatnih likvidnih sredstev, da bi se pokojninski sklad lahko odzval na predvidene zahteve za izplačilo v obliki kapitala avgusta 2009, in da je bilo zato treba prodati vrednostne papirje. Sicer ne bi bilo treba poudariti potrebe po sprejetju določb v zvezi s tem. Nasprotno, ta odlomek ne dokazuje, da se z odpravo možnosti za zahtevo izplačila dela pokojnine v obliki kapitala ne bi mogla preprečiti prodaja vrednostnih papirjev pokojninskega sklada pod neugodnimi pogoji leta 2009.
- 109 Zato je treba zavrniti argument, ki temelji na zapisniku upravnega odbora sklada SICAV z dne 3. decembra 2008, ni pa se treba izreči o dopustnosti tega dokaza.
- 110 Na tretjem mestu je tožeča stranka trdila, da je vrednost likvidnih sredstev pokojninskega sklada 28. februarja 2009 znašala približno 8.000.000 EUR in ne približno 5.000.000 EUR, kot trdi Parlament (glej točko 97 zgoraj). V zvezi s tem je na eni strani med obravnavo predložila celotno poročilo o vrednosti premoženja pokojninskega sklada na dan 28. februarja 2009 (v nadaljevanju: poročilo 02/2009), ki vključuje poročila o likvidnih sredstvih, ki jih je predložil Parlament (glej točko 97 zgoraj). Po mnenju tožeče stranke je v skladu s poročilom 02/2009 premoženje sklada SICAV v obliki likvidnih sredstev znašalo 6.921.988 EUR in ne 3.869.848,69 EUR, kot je navedeno

v poročilu, ki ga je predložil Parlament. Poleg tega je tožeča stranka k svojim pripombam z dne 25. maja 2011 priložila izmenjane elektronske dopise iz marca 2011. Prvi elektronski dopis je član naložbenega odbora pokojninskega sklada 30. marca 2011 poslal upravljavcu pokojninskega sklada in med drugim vsebuje ta odlomek:

„Celotna raven likvidnih sredstev je konec februarja 2009 znašala približno 8 milijonov EUR:

likvidna sredstva sklada SICAV so znašala 6.885.045 EUR (vključno s 3.869.848 EUR (stran 11 svežnja 2009 02 27 NAV));

likvidna sredstva sklada ASBL so znašala 1.172.163 EUR.“

- ¹¹¹ V tem okviru je treba, prvič, glede argumenta tožeče stranke, da se mora pri izračunu likvidnih sredstev sklada SICAV upoštevati znesek 6.921.988 EUR, naveden na koncu vrstice „CASH amount“ (likvidni znesek) v tabeli z naslovom „Asset distribution“ (razdelitev sredstev) iz poročila 02/2009, ugotoviti, da se, kot je med obravnavo omenil Parlament, ta znesek očitno ne nanaša na sredstva sklada SICAV, ki so takoj razpoložljiva, ampak na zneske, ki so zadržani na skrbniških računih v različnih valutah in torej niso bili razpoložljivi takoj, v celoti in brez stroškov. Dejansko bi bilo v nasprotnem primeru treba pričakovati, da bi bili ti zneski navedeni v poročilu o likvidnih sredstvih sklada SICAV, ki je del poročila 02/2009. Nasprotno, upoštevati je torej treba, da je znesek 3.869.848,69 EUR, naveden v poročilu o likvidnih sredstvih sklada SICAV, vključen v znesek 6.921.988 EUR, ki je naveden na koncu vrstice „CASH amount“ tabele z naslovom „Asset distribution“.

- 112 Drugič, vrednost likvidnih sredstev sklada ASBL iz elektronske pošte z dne 30. marca 2011, navedene v točki 110 zgoraj, ki znaša 1.172.163 EUR, ustreza vrednosti, navedeni v poročilu 02/2009, znesek 6.885.045 EUR za likvidna sredstva sklada SICAV pa ne ustreza nobenemu od podatkov iz poročila 02/2009. Glede na to, da stranki nista izpodbijali vsebinske pravilnosti zneskov iz poročila 02/2009, kot ga je med obravnavo predložila tožeča stranka, in glede na to, da tožeča stranka ni podala nobenih pojasnil glede izračuna zneska 6.885.045 EUR in glede razlogov, zakaj naj bi imel ta znesek prednost pred podatki iz poročila 02/2009, z informacijami iz navedene elektronske pošte ni mogoče izpodbijati ugotovitev iz točke 98 zgoraj o vrednosti likvidnih sredstev pokojninskega sklada na dan 28. februarja 2009.
- 113 Tretjič, ugotoviti je treba, da sta v nasprotju s trditvami tožeče stranke v njenih pripombah z dne 25. maja 2011 višina prispevkov, ki jih je za februar 2009 plačal Parlament, in višina prispevkov članov pokojninskega sklada za ta mesec navedeni v točki „Prispevki“ v poročilu o likvidnih sredstvih sklada ASBL, ki je del poročila 02/2009.
- 114 Zato je treba zavrnilo argumente tožeče stranke, ki temeljijo na poročilu 02/2009 in elementih, ki jih je v prilogi k pripombam z dne 25. maja 2011 predložila tožeča stranka, ni pa se treba izreči o dopustnosti tega dokaza.

– Izbira najmanj omejujočega ukrepa

- 115 V zvezi z izbiro najmanj omejujočega ukrepa tožeča stranka trdi, da je odprava vseh možnosti, da bi se poslancem, ki so vključeni v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, del njihove pokojnine izplačal v obliki kapitala, nesorazmerna, ker bi se lahko

predvidela vnaprejšnja ali pavšalna omejitev odstotka pokojnine, ki se lahko izplača v obliki kapitala.

- ¹¹⁶ V zvezi s tem je treba poudariti, da približni izračuni iz točke 98 zgoraj predpostavljajo, da bi se vseh 105 nekdanjih poslancev, ki so bili vključeni v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja in bi lahko zahtevali izplačilo pokojnine v drugi polovici leta 2009, pri izplačilu pokojnine v obliki kapitala odločilo za najvišji možni odstotek, to je 25%. Res je torej, da so ti zneski ustrezali predpostavkam za najslabši primer in da je bilo mogoče, da bi bili v drugi polovici leta 2009 dejanski izdatki sklada manjši. Vseeno ta predpostavka v nobenem primeru ne bi smela biti izključena. Poleg tega je bilo glede na ekonomsko stanje pokojninskega sklada, kot je opisano zgoraj, potrebno premišljeno ukrepanje in največja možna kratkoročna ohranitev likvidnih sredstev sklada. To je še bolj upravičeno ob upoštevanju dejstva iz točke 100 zgoraj, da sprejeti ukrepi niso bili zadostni za doseganje treh izmed štirih zastavljenih ciljev, zlasti drugega cilja, in sicer preprečitve vseh finančnih učinkov na evropske davkoplačevalce. V tem okviru je treba opozoriti, da je bila odprava izplačila v obliki kapitala po mnenju aktuarjev nevtralna. Nasprotno pa bi drugi možni ukrepi, na primer znižanje pokojnin ali zvišanje prispevkov, s katerimi bi se lahko v obsežnejšem ukrepu zagotovo spodbudili ali celo dosegli preostali trije cilji, pomenili znižanje aktuarske vrednosti pričakovanih pokojnin vključenih poslancev. Zato je bila odprava posebnih načinov izplačila in zlasti možnosti izplačila dela pokojnine v obliki kapitala najmanj omejujoč ukrep za poslance, vključene v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja.

- ¹¹⁷ Iz navedenega izhaja, da je bila odprava možnosti izplačila dela pokojnine v obliki kapitala v skladu z načelom sorazmernosti.

118 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrnuti.

Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 29 pravilnika PNSP

119 Tožeča stranka trdi, da je predsedstvo kršilo člen 29 Pravilnika PNSP, ker se pred sprejetjem sklepa z dne 1. aprila 2009 ni posvetovalo z generalnim sekretarjem in kolegijem kvestorjev Parlamenta.

120 Najprej je ustrezno opozoriti na člen 29 Pravilnika PNSP, ki določa, da „kvestorji in generalni sekretar po navodilih predsednika nadzorujejo razlago in strogo uporabo [Pravilnika PNSP]“.

121 Iz tega besedila jasno izhaja, da člen 29 vključuje le razlago in uporabo Pravilnika PNSP, ne pa njegove spremembe. Poleg tega je bilo predsedstvo, kot je bilo poudarjeno v točki 64 zgoraj, pristojno za spremembo Pravilnika PNSP.

122 Opozoriti je treba tudi, da je, kot izhaja iz obvestila generalnega sekretarja Parlamenta z dne 1. aprila 2009, sklep z dne 1. aprila 2009 sprejelo predsedstvo na predlog zgoraj omenjenega generalnega sekretarja in da so v skladu s členom 21(2) poslovnika Parlamenta v različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja v obravnavani zadevi, kvestorji v svetovalni vlogi sodelovali pri sejah predsedstva.

123 Zato je treba tretji tožbeni razlog tožeče stranke zavrnuti.

Četrty tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev splošnega načela dobre vere pri izvrševanju pogodb

124 Tožeča stranka na podlagi obstoja pogodbenega razmerja med njo in Parlamentom trdi, sta sklepa predsedstva z dne 9. marca in 1. aprila 2009 ne samo predmet diskrecijske pravice, ampak tudi enakovredna razveljavitvi pogodbe. Tožeča stranka dodaja, da je Splošno sodišče, čeprav njene pravice izhajajo iz pogodbe, ostalo pristojno za presojo zakonitosti izpodbijanega sklepa, ki je ločen od njene pogodbe s Parlamentom.

125 Ta pritožbeni razlog temelji na predpostavki, da so odnosi med tožečo stranko in Parlamentom pogodbene narave. Vendar ti odnosi, kot je bilo navedeno v točkah od 58 do 61 zgoraj, temeljijo na zakonskem okviru, ki tožečo stranko združuje s Parlamentom, in torej izhajajo iz pristojnosti javne oblasti, ki jo ima Parlament, da lahko opravlja nalogo, ki mu je zaupana s pogodbami.

126 Zato je treba četrty tožbeni razlog zavrnuti.

127 Ker so bili vsi tožbeni razlogi, ki jih je navedla tožeča stranka v podporo ugovora nezakonnosti sklepa predsedstva z dne 1. aprila 2009, zavrnuti, je treba navedeni ugovor zavrnuti. Iz tega izhaja, da je bil sklep z dne 1. aprila 2009 veljavna podlaga za izpodbijani sklep. Zato je treba v skladu z vsem, kar je bilo navedeno v točki 30 zgoraj, tožbo v celoti zavrnuti.

Stroški

- ¹²⁸ V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Neuspeli stranki se v skladu s predlogom Parlamenta naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Johnu Robertu Purvisu se naloži plačilo stroškov.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Razglašeno na javni obravnavi v Luksemburgu, 18. oktobra 2011.

Podpisi

Kazalo

Pravni okvir	II - 7240
Dejansko stanje	II - 7248
Postopek in predlogi strank	II - 7249
Pravo	II - 7250
1. Posledice te sodbe	II - 7250
2. Temelj	II - 7251
Tožbeni razlogi in ugovor nezakonitosti	II - 7251
Obseg ugovora nezakonitosti	II - 7252
Prvi tožbeni razlog	II - 7255
Prvi del, ki se nanaša na kršitev pridobljenih pravic	II - 7255
Drugi del, ki se nanaša na kršitev načel pravne varnosti in varstva načela zaupanja v pravo	II - 7260
– Očitek, ki se nanaša na kršitev načela pravne varnosti	II - 7260
– Očitek, ki se nanaša na kršitev varstva načela zaupanja v pravo	II - 7264
Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in sorazmernosti	II - 7267
Očitek, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja	II - 7267

Očitek, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti	II - 7272
– Legitimnost cilja	II - 7273
– Primernost sprejetih ukrepov za doseganje zastavljenega cilja	II - 7274
– Izbira najmanj omejujočega ukrepa	II - 7280
Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 29 pravilnika PNSP	II - 7282
Četrty tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev splošnega načela dobre vere pri izvrševanju pogodb	II - 7283
Stroški	II - 7284